

Tisk a informace

Tribunál Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 26/13
V Lucemburku dne 7. března 2013

Rozsudek ve věci T-370/11
Polsko v. Komise

Rozhodnutí Komise o přidělování bezplatných povolenek na emise skleníkových plynů od roku 2013 je v souladu s unijním právem

Rozhodnutí nediskriminuje průmyslová zařízení používající uhlí jako palivo

Unijní zákonodárce v roce 2003 přijal za účelem snížení emisí skleníkových plynů směrnici¹, která zavedla systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii. Na základě této směrnice měla Komise přijmout prováděcí opatření týkající se harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise.

Komise v roce 2011 přijala rozhodnutí², které se v podstatě týká přidělování bezplatných povolenek na emise stacionárním zařízením uvedeným ve směrnici v obchodovacím období od roku 2013. Komise určila referenční hodnoty na základě průměrného výkonu, kterého v daném odvětví nebo pododvětví dosáhlo 10 % nejúčinnějších zařízení Unie v letech 2007 a 2008. Na základě těchto referenčních hodnot se od roku 2013 vypočítává počet bezplatných povolenek na emise, které mají být přiděleny jednotlivým dotčeným zařízením.)

Polsko mělo za to, že rozhodnutí Komise porušovalo jak Smlouvu o fungování Evropské unie (SFEU), tak směrnici a podalo žalobu k Tribunálu Evropské unie.

V dnes vydaném rozsudku Tribunál konstatuje zaprvé, že rozhodnutí je prováděcím opatřením ke směrnici, která byla přijata na základě ustanovení SFEU týkajících se **politiky životního prostředí**. Proto Tribunál zamítl žalobu Polska v rozsahu, v němž uvedený členský stát napadá legalitu rozhodnutí ve vztahu k pravidlům SFEU týkajícím se **politiky energetické**.

Tribunál zadruhé uvádí, že Komise **neporušila zásadu rovného zacházení, když se při určení referenčních hodnot** pro výpočet počtu povolenek na emise, které mají být přiděleny, **rozhodla zacházet jednotně se zařízeními, která se z důvodu používání odlišných paliv nacházejí v odlišných situacích**.

V tomto ohledu Tribunál konstatuje, že odlišení referenčních hodnot produktu³ v závislosti na druhu použitého paliva by nemotivovalo průmyslová zařízení používající paliva, která jsou silnými zdroji CO₂, aby hledala řešení umožňující snižování jejich emisí. Kromě toho by takové odlišení znamenalo nebezpečí zvyšování uvedených emisí, neboť průmyslová zařízení používající palivo, které je slabším zdrojem CO₂, by mohla toto palivo nahradit jiným, silnějším zdrojem CO₂. Tribunál

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 627), ve znění směrnice 2009/29/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 23. dubna 2009 (Úř. věst. L 140, s. 63).

² Rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 130, s. 1).

³ Referenční hodnoty produktu určují maximální množství povolenek na emise, které může být přiděleno na výrobní jednotku daného produktu.

má rovněž za to, že výběr zemního plynu – paliva, které je slabým zdrojem CO₂ – pro určení referenčního hodnoty tepla a paliva⁴ směřuje ke snížení emisí skleníkových plynů.

Tribunál zatřetí konstatuje, že napadené rozhodnutí přiměřeně zohledňuje hospodářské a sociální důsledky opatření směřujících ke snížení emisí CO₂. Použitelná pravidla fungování totiž budou zaváděna postupně od roku 2013. Zařízení, která jsou silnými producenty CO₂ – jako jsou zařízení používající uhlí v Polsku – a která tudíž pro výrobu potřebují velké množství povolenek, obdrží zpočátku větší množství bezplatných povolenek pro pokrytí svých potřeb. Unijní zákonodárce zavedl mechanismy k podpoře úsilí členských států s relativně nízkým příjmem na obyvatele a lepšími výhledy růstu, aby do roku 2020 snížily uhlíkovou náročnost svého hospodářství.

Tribunál nakonec uvádí, že systém přidělování povolenek na emise od roku 2013 spočívá na zásadě prodeje povolenek v dražbě. Všechny povolenky, které nejsou přiděleny bezplatně, mohou členské státy dražit, aby zařízení mohla chybějící povolenky nakoupit. Navíc je tento systém v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“, jelikož zařízení, která produkují více CO₂, budou muset zaplatit cenu povolenek nakoupených v dražbě, nebo snížit emise.

Tribunál proto zamítl argument Polska, podle kterého napadené rozhodnutí způsobilo snížení konkurenceschopnosti podniků usazených v členských státech, kde výroba spočívá v použití uhlí jako paliva. V tomto ohledu Tribunál uvedl, že směrnice zohlednila rozdílné situace v jednotlivých regionech Unie a ponechala členským státům rozhodovací prostor, který jim umožňuje přijmout finanční opatření ve prospěch odvětví a pododvětví vykazujících nebezpečí úniku uhlíku⁵ z důvodu nákladů na emise skleníkových plynů, jakož i určit přidělení bezplatných povolenek zařízením v těchto odvětvích a pododvětvích.

Za těchto okolností Tribunál zamítá v plném rozsahu žalobu Polska proti Komisi.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106

⁴ Pro výrobní postupy, pro které nebyla určena referenční hodnota produktu, existují odlišné referenční hodnoty: referenční hodnota tepla (vyrobené nebo spotřebované teplo), nebo pro případy neměřitelné spotřeby tepla referenční hodnota paliva (energie vložená prostřednictvím použitého paliva).

⁵ Jde o přemístění činnosti podniků daného odvětví vystavených silné mezinárodní hospodářské soutěži a usazených v Unii, do třetích zemí, kde jsou požadavky na emise skleníkových plynů méně přísné.